

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU
KARAR

Toplantı Tarih ve no: 21.12.2023 - 457
Karar Tarih ve no : 21.12.2023 - 12159

Toplantı Yeri
ESKİŞEHİR

Eskişehir İli, Mihalıççık İlçesi, Yunus Emre Mahallesi, mülkiyetleri Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait 638 ada, 1 parselde yer alan Yunus Emre'nin I.(Birinci) Mezarı ve 637 ada, 1 parselde yer alan Yunus Emre'nin II.(İkinci) Mezarı ve Türbesine (III. Mezarı) ait tescil fişinin güncellenmesi gerektiği Kurul Müdürlüğü arşivinde yapılan inceleme sırasında tespit edildiğinden bu doğrultuda hazırlanan tescil fişlerinin değerlendirilmesi istemini içeren Kurul Müdürlüğü uzmanlarının 22.11.2023 tarih, 2385989 sayılı dosya inceleme raporu, 19.12.2023 tarih, 2436876 sayılı dosya inceleme raporu okundu, fotoğrafları, tescil fişleri ve dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonucunda;

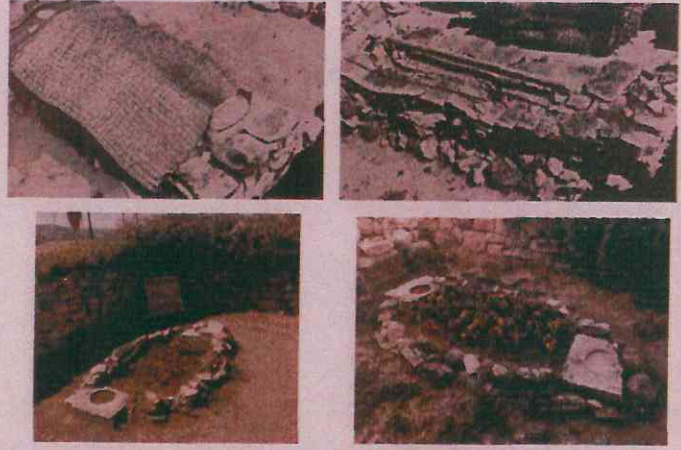
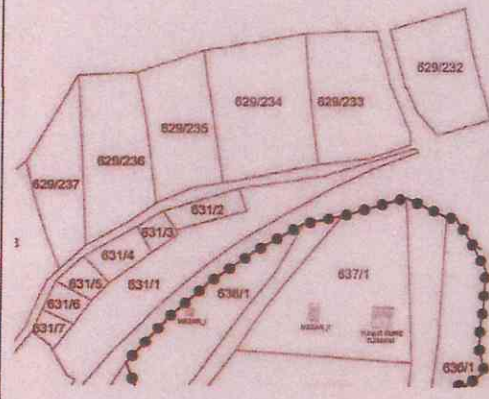
Eskişehir İli, Mihalıççık İlçesi, Yunus Emre Mahallesi, 637 ada, 1 parsel ve 638 ada, 1 parsellerde yer alan mülkiyetleri Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 15.11.1980 tarih ve A-2495 sayılı Kararı ile tescilli ve Konya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 09.11.1990 tarih ve 880 sayılı Kararı koruma grubu I. (Bir) Grup olarak belirlenen Yunus Emre'nin I.(Birinci) Mezarı, II.(İkinci) Mezarı 've Yunus Emre'nin Türbesine (III. Mezarı) ilişkin hazırlanan tescil fişlerinin uygun olduğuna; tescilli taşınmazlar ve korunma alanı sınırları içerisinde 2863 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat kapsamında gerekli izinler alınmadan herhangi bir inşai ve fiziki müdahalede bulunulmamasına karar verildi.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ			ANIT	ENVANTER NO:
TÜRKİYE	ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU				HARİTA NO:
İLİ: Eskişehir	İLÇESİ: Mihaliççik	MAHALLE / KÖY / MEVKİİ : Yunus Emre		KORUMA DEREJESİ: I (BİR)	ANITSAL: 1 2 3 CEVRESEL: 1 2 3
SOKAK VE KAPI NO:	KADASTRO : PAFTA:	ADA: 638	PARSEL: 1	CEVREYE AYKIRI:	
ADI: YUNUS EMRE'NİN I. MEZARI	YAPTIRAN: -	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI(Üslup):	VAKFIYE: -	

GENEL TANIM: Eskişehir İli, Mihaliççik İlçesi, Yunus Emre Mahallesi, 638 ada, 1 parsel sınırları içerisinde yer alan mezar günümüzde ziyarete açık durumdadır.

KORUMA DURUMU:	A	İVİ	TAŞIYICI YAPI	A	D	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK İZİ VAR					
	B	ORT		B	S	B		B		B		B		B		B	B	B	B	B
	C	FENA		C	Y	C		C		C		C		C		C	C	C	C	C

VAZİYET PLANI

AYRINTILI TANIM: Yunus Emre'nin 1. Mezarı 638 ada, 1 parsel sınırları içerisinde Eskişehir-Mihaliççik tren hattının doğusunda yer almaktadır. Dikdörtgen planlı mekân kalıntısının içerisinde yer alan kare mekânın içerisinde devşirme malzemeler ve moloz taş ile çevrili mezarın yanı başında yer alan mermer açıklama levhasında ise; "... Yunus Emre (1241-1320) Yunus Emre zaviye ve türbesi 1921 Yunan işgali sırasında yakılmış olup daha sonra Yüzbaşı Selim adında bir zat türbeyi temizleterek bugünkü durumuna getirmiştir. Temizlik esnasında tahta ile döşenmiş kasıdaki yangın tabakası kaldırıldığından bugünkü seviye farkı meydana gelmiştir.

Kabir 28 Haziran 1947 tarihinde bir heyet tarafından dini tören ile açılarak antropolojik inceleme yapılmıştır. Kabir açıldığında Yunus'un sağ yanı üzerine yatar vaziyette, sağ eli başı altında, son eli avret yeri üzerinde olduğu görülmüştür. 06 Mayıs 1949 Cuma günü sanduka içerisinde bulunan naaş sanduka ile birlikte buradan çıkarılarak ikinci kabire taşınmıştır... " yazmaktadır. Söz konusu mekân kalıntıları köy halkı tarafından Yunus'un evi olarak adlandırılmaktadır. Bahse yapı kalıntılarında moloz taş ile yığma duvar örgü tekniği kullanılmıştır. Mekânların içerisinde üzerinde Grekçe yazıt bulunan in-situ konumda olmayan mimari parçanın yanı sıra yapı kalıntılarında çok sayıda devşirme parça kullanılmıştır.

Yılmaz Onge, yapılan kazıda birinci mezar içinde bazı kemiklerin bulunduğu, bu kemiklerin antropologlar tarafından incelendiği ve çeşitli laboratuvar tetkiklerinin yapıldığı ve ona göre bazı hükümler yürütüldüğünü bildiriyor.

Yunus Emre'nin Eskişehir'deki mezarı ile ilgili bilgilere Abdülbaki Gölpinarlı'nın "Yunus Emre ve Tasavvuf" adlı eserinde de rastlıyoruz. Porsuk suyunun Sakarya'ya karıştığı yere yakın Sarkköy için Gölpinarlı da şunları yazmış:

"Şakayık, Tapduk'un Sakarya havzasında oturduğunu söylemekte, Lâmil, Yunus'un burda yatığını bildirmekte, Vilâyet-Nâme de Sarkköy'de doğduğunu ve mezarının da orda bulunduğunu haber vermektedir. İbrahim Hakkı Konyalı'nın yayınladığı vesika da bunu kuvvetlendirmektedir. Halim Baki Kunter, burda Yunus'un bir zaviyesi bulunduğunu, sonradan Sivrihisar'da ayrı bir dergâh kurulduğunu, Yunus yolunu tutanların bu dergâhta toplanıp sohbet ettiklerini, Yunus Divanı'nı okuduklarını, bu toplantılara Yârân Meclisi dendiğini, tekkelerin, vakıflarına dair elinde birçok vesikalar bulunduğunu, bunların Evkaf İdaresi tarafından neşredileceğini yıllarca önce haber vermişti, yıllar geçti, hâlâ haber yok. Ölmezsek belki bir gün, elde mahbus kalan bu vesikalarla müşerref oluruz.

On, on iki yıl önce, ilerde Ankara'ya çift demiryolu hattı yapılacağı düşünülerek Yunus'un, arka tarafa yapılan bir tepeye nakli kararlaştırıldı. Avrupa'dan, bir yerden bir uzman da getirildi. Mezar açıldı, iskelet bulundu. O zaman, kafa tasına göre şairin Türkmene ve kafasının bir dâht kafası olduğunu, altı asır önce, seksen yaşlarında ölmüş bir adama ait bulunduğunu söyledi. Kemikler bir tabut içine kondu. Resmen ilân edilme bu törende bulunmaları, ta Erzurum köylerinden bile adam geldiğini, gelenlerin yirmi bin kıştı bulunduğunu, koyun, keçi, bulgur, hatta bir tutam uzla gelenler olduğunu, kalabalık yüzünden tabutun elden ele nakledildiğini, hatta önce, acaba Yunus buna razı mı diye tereddüt içinde bocalarlarken bu hali görünce, Yunus memnun, kendisi gidiyor diye sevindiklerini, getirilen şeylerle üç gün ziyafet verildiğini anlatılar. O dehayı taşıyan dağılmış kemik mahfaza, şimdi, Sarkköy'de, küçük bir tepe üstündeki tertemiz mezarda saklı. Hatırası yurdun her yanında, dünyanın her bucağında, sevgisi insanlığın gönlünde..."

YAYIN DİZİNİ:
Gölpinarlı, Abdülbaki. Yunus Emre ve Tasavvuf. Remzi Kitabevi. İstanbul, 1961. S 74-84

Onge, Yılmaz. Yunus Emre'nin Makamları (Anıt Mezarları). 1991.

EKLER:	
RAPOR	RESTORASYON PROJESİ
FOTOĞRAF	HARİTA
RÖLÖVE PROJESİ	KROKİ
KİTABE	VAKFIYE

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
----	----------	--------	--------------

ORJİNAL KULLANIM: MEZAR

BUGÜNKÜ KULLANIM: MEZAR

ÖNERİLEN KULLANIM: MEZAR

HAZIRLAYANLAR:

Pınar AKIN (Sanat Tarihçisi)

Tuğba TUĞCU (Mimar)

TARİH: 18.12.2023

KONTROL EDEN:

TARİH: 18.12.2023

Rahime KARAOĞLU MURAT
Koruma Bölge Kurulu Müdürü

ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.12.2023 TARİH, 12159 SAYILI KARAR EKİDİR

RAHİME KARAOĞLU MURAT
Bölge Kurulu Müdürü

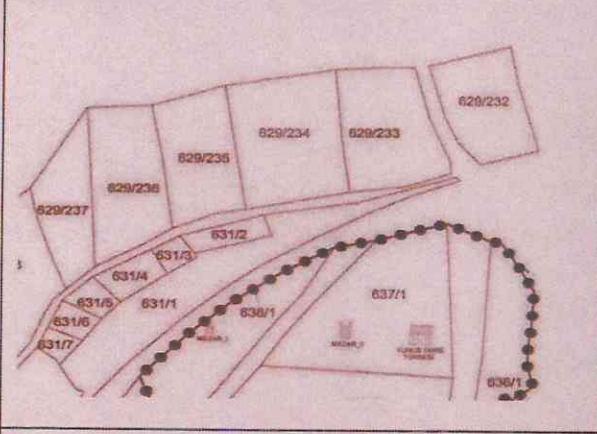
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA			ANIT	ENVANTER NO:									
TÜRKİYE	ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA				HARİTA NO:									
İLİ: Eskişehir	İLÇESİ: Mihaliççik	MAHALLE / KÖY / MEVKİL : Yunus Emre		KORUMA DERECESİ: I (BİR)	ANITSAL:	1	2	3						
SOKAK VE KAPI NO:	KADASTRO : PAFTA:	ADA: 637	PARSEL: 1		ÇEVRESEL:	1	2	3						
ADI: YUNUS EMRE'NİN 2. MEZARI	YAPTIRAN: -	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI(Üslup):	CEVREYE AYKIRI:										
	YAPIM TARİHİ: 1949	KİTABE: -	VAKFIYE: -											
GENEL TANIM: Eskişehir İli, Mihaliççik İlçesi, Yunus Emre Mahallesi, 637 ada, 1 parsel sınırları içerisinde yer alan mezar günümüzde ziyarete açık durumdadır.														
KORUMA DURUMU:	A B C	İYİ ORT A FENA	TASIVICI YAPI	A B C	D I S Y A P I	ÜST YAPI	A B C	İÇ YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
VAZİYET PLANI														
<p>AYRINTILI TANIM: Yunus Emre'nin 2. Mezarı birinci mezarının yaklaşık olarak 7 metre doğusunda 637 ada, 1 parsel sınırları içerisinde yer almaktadır. Mezarının baş taşının arkasında yer alan çeşmenin arka yüzüne yerleştirilen tuğ açıklama levhasında; "...Tren yoluna yakınlığı sebebiyle birinci kabrin üzerine bir kılıye yapılması mümkün olmadığı için 28 Haziran 1947'de Yunus Emre Hazretleri'nin kabri açılarak bir sandukaya konulmuştur. İkinci türbenin yapımı bitinceye kadar aynı yerde muhafaza edilen sanduka, 6 Mayıs 1949'da birinci kabirden alınarak 60 metre doğuda bulunan ikinci kabre devlet türeni ve halkın yoğun katılımı ile nakledilmiş ve üzeri birinci kabirden getirilen toprakla örtülmüştür..." yazmaktadır. Mermer dikdörtgen formulu mezar taşında "Sevelim, Sevillelim Yunus Emre H.638 - 720" yazmaktadır. Dikdörtgen platform üzerinde yer alan mezar doğu batı doğrultusunda olup ayakucuna yarım dairevi form verilerek granit benzeri bir taş ile sınırlanmıştır.</p> <p>Mezarın taşınma türeninde Nezih ARAZ konuşması şu "...Bugün artık hiç kuşkusuz şunu biliyoruz ki, Yunus Emre'nin gerçek türbesi Eskişehir'in Sarıköyü'ndedir. Bunu ilk kez, bundan yıllarca evvel Prof. Fuat Köprülü haber vermişti. Sonra, daha başkaları da tekrarladılar. Ama önemli olanı 1974 yılında, Yunus Emre, çok talih bir emriyle ile insanlara haberi kendiliğinden verdi. Bakın nasıl: Bir zamanlar, Ankara - İstanbul arasında işleyen trenler geçerken, saygı duduğu oturur, demiryolu personeli yüzünü yol üstündeki türbeye dönmüş. Bu, onlara, demiryolunu yapan Alman mühendislerinden kalma bir gelenek. O mühendisler, inşaat Sarıköy öntüne gelince, Müslüman adetlerini gördükten sonra kaçık bir dini tören yaptılar. Orada Türklere en büyük şairi ve emrişi Yunus Emre'nin yaptığını biliyorlarmış. Türbe yanındaki şirin zavıyeyi de pek severlermiş. Bu saygı havası, Yunus Sarıköy'e grip ortalgı yapıp yıkıncaya kadar böylece sürmüştü. Sonra, her şey unutulup gidiyor... Ta... bin dokuz yüz kırk sekiz yıllarına kadar. Bu yıllarda, tren yolu çift hat yapılmaktadır. Yollarıya değişiklikler oluyor ve planlara göre Sarıköy'de bu yol tam Yunus Emre türbesinin üzerinden geçecek. Bunu duyan -nasıl duymuşlar bilinmez- yüreği temiz ve uyanık bir kişi insan -çok değil, o kadar! İlgili makamlara başvurarak türbenin yüzü elli metre geri alınması için izin istiyorlar. Her şeyi kendileri yapacak. İzin veriliyor; ancak bu izne bazı şartlar ekleniyor: Orada hiçbir türbe yapılmayacak. Kimseye haber verilmeyecek. Eğitim Bakanlığı'nın gönderdiği bir arkeolog işe gözcülük edecek "vesaire!" Yunus Emre dışı o birkaç insan, her şarta eyvallah, diyorlar. Onların dileği koca emrişi trenler altında çıngırak, ısırganlar içinde kaybolan türbeyi "boybaş yavası olmaktan kurtarmak, yerine küçük de olsa temiz bir anıt yapmak! Yunus Emre'nin, kabirinden o anıta taşınacağı gün, beş kişilik bir heyet Ankara'dan Sarıköy'e geliyor. Aldıkları talimata göre adeta gırtlı geliyorlar, kimseye sezdirmeden! Heyetin başında benim bildiğim, Yunus Emre Derneği'nden değerli araştırmacı Halim Bald Kunter, eşi Yıldıran Kunter, Adnan Saygun var. Bu konuları, akşamın ilocca karanlığında karışık Sarıköy muhtarları son derece heyecanlı: "Beyler, siz bana sıkıca emir verdiniz ama ortaklıkta benim anlayamadığım şeyler var. Sarıköy'e kamyon kamyon, araba araba adam geliyor. Aha şu arada toplanıyorlar!" diyor. Yapacak bir şey yok. Gece yarısı gelip Allah'ın doğında yatanlara, nereden geldiniz, neden geldiniz, diye sorulabilir mi? Ertesi sabah erkenden uyanıp işe koymak üzere türbeyi heyetin gördüğü manzara inanılmaz, akıl ermez bir iştir. Sarıköy ovasında en aşağı, evet en aşağı onuz bin kişilik bir insan denizi dalga dalga dalgalandıkça, ilahiler söyleyerek türbeni beklemektedir: "Sol cennetin ırmakları Akar Allah deyi deyi. Kim çağırdı, nereden geldi bu insanlar? Ne yerden geldiler ki? Sandıklı'dan, Bolvadin'den, Konya'dan, Bolu'dan, Otobüsler "türbeni yetismek sarıya" tutmuş. Hem de oylasına bir geliş de değil bu! Bolu'lular en anlü açılışlarıyla, Konya'lular kaşıkdan ve konyanlarıyla; Karadut köyü meşhur pekmez kazanlarıyla, kamyon kamyon ebnekleri, mevliit şekerleri, mevliithanlarıyla ve... Getirecek hiçbir şey bulamayan bazı yerler de "bari ortaklıkta hizmet etsinler" diye okul öğrencileriyle türbeneye geliyorlar. Ben bu türbenin inanılmaz fotoğraflarını bir iki yerde yayımlamıştım. Elbet görüneniniz olmuştur. Bugün hald bir sırduv ve sır kalacaktır: bu kadar insan bir gecede nasıl toplandı, nasıl örgütlendi, nasıl çıkıncı oldu, en küçük bir aksaklık olmadan bu türbeni başarıldı? Gelin de çözümler! Kabir, heyet huzurunda açılınca görülen manzara da yazdıklarımız kadar efsanevi. Çekilen fotoğraflar var, insanı şaşırtıyor. Bir eli başının altında, bir eli kalbinin üstünde, en aşağı altı yüzünlük en küçük bir bozulmaya uğramadın uyuyan bir iskelet. Gereken bütün dini tören yapılarak, yeniden tabutuna kondu. Bir gün evvel, yazı masası için şehirden yeşil bir çuha getiren kaymakam: "Aman!" diyorodu. "Bu çuhaya da Hazret'ün üzerine örtelim!" O da örtüldü. O gün öğle namazında on yedi - on sekiz bin kişilik bir topluluk vardı. Eski mezarıdan, yeni mezarıya kadar yüz elli metrelik yolu namazdan sonra topluluk, Yunus'un tabutuyla tam üç saate yürüdü. Herkes onu bir kere kucaklamak istiyordu, iltiyar kadınlar, genç kadınlar ağlıyor: "Ah" diyorlar, "İman asasıyla, coban sopasıyla kışustuk geldik!" Defin türbeni bitip Yunus yerine yerleşince bir de bakıyorlar kazanlar kurulumuş, etli pilavlar pişmiş, helvalar dökülmüş... Öğrenciler hizmet ediyor, yemekler yeniyor. Ondan sonra Anadolu'nun en anlü Mevlithanları Süleyman Çelebi'nin "Mevliit"ine başlıyorlar. Bir ölmez şairin bir ölmez şaire seslenişleriyle türbenin sona eriyor. Şimdi birçokları "Acaba böyle, tam masallarda olduğu gibi, inanılmaz bir olay gerçekten oldu mu?" diye kendi kendilerine soracaktır. Soradursunlar! Bereket, Allah'ın, Koca Yunus için tevatük tarafını da ihmal etmemiş, kendi tertipliği türbeneye, çağın icaplarına göre, fotoğraflar da göndermiş ki bütün bu hikâyeye, baştan sonuna kadar, resimlerle saptanmıştır. İşi bana bırakırsanız Ayık Yunus'un sözüne bir türlü nokta koymayacağım. Bunun için, onun anıtını süsleyen şu dörtlükte söz torbasının ağzını gene ona bağlatıyorum.</p> <p>Haktan gelen şerbeti içtik elhamdülillah Şol kudret denizini göçtik elhamdülillah Derildik punar olduk, ırkıldık vırğok olduk Akduk denize dolduk, tasduk elhamdülillah" şeklindedir.</p>														
<p>HAZIRLAYANLAR: Pınar AKIN (Sanat Tarihcisi) Tuğba TUĞCU (Mimar)</p> <p>TARİH: 18.12.2023</p> <p>KONTROL EDEN: Rahime KARAOĞLU MURAT TARİH: 18.12.2023</p>					<p>ORJİNAL KULLANIM: MEZAR BUGÜNKÜ KULLANIM: MEZAR ÖNERİLEN KULLANIM: MEZAR</p>									
<p>ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.12.2023 TARİH, 12159 SAYILI KARAR EKİDİR. ASLI GİRİDİR.</p> <p>Rahime KARAOĞLU MURAT Bölge Kurulu Müdürü</p>					<p>YAYIN DİZİNİ: Araz, Nezihe. Anadolu Erenleri, 9. Basım. Özgür Yayınları. İstanbul, 2000, s 86-90</p>									
<p>EKLER: RAPOR FOTOĞRAF RÖLÖVE PROJESİ KİTABE</p>					<p>RESTORASYON PROJESİ HARİTA KROKİ VAKFIYE</p>									

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ			ANIT	ENVANTER NO:
TÜRKİYE	ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU				HARİTA NO:
İLİ: Eskişehir	İLÇESİ: Mihaliççik	MAHALLE / KÖY / MEVKİİ : Yunus Emre		KORUMA DERECESESİ: I (BİR)	ANITSAL: 1 2 3 CEVRESEL: 1 2 3
SOKAK VE KAPI NO:	KADASTRO : PAFTA:	ADA: 637	PARSEL: 1		CEVREVE AVKIRI:
ADI: YUNUS EMRE TÜRBESİ	YAPTIRAN: -	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI(Üslup):	
	YAPIM TARİHİ: 1970	KİTABE: -		VAKFIYE: -	

GENEL TANIM: Eskişehir İli, Mihaliççik İlçesi, Yunus Emre Mahallesi, 637 ada, 1 parsel sınırları içerisinde yer alan sekizgen planlı Türbe günümüzde ziyaretçiye açık vaziyettedir.

KORUMA DURUMU:	A	İYİ	TASIVICI	A	D	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORT	YAPI	B	I	B		B		B	ELEMANLARI	B		B	İZİ VAR
	C	FENA		C	S	C		C		C		C		B	ÖNEMLİ

VAZİYET PLANI

AYRINTILI TANIM: Yunus Emre'nin II.(ikinci) Mezarının yaklaşık olarak 40 metre doğusunda yer alan Türbe sekizgen planlı olup yayvan kubbe ile örtülüdür. Yapının örtü saçakları dışa taşkın vaziyettedir. Mermer malzeme ile inşa edilen yapıyı çokgen sekiz dikme taşımakta ve dikmeler arası açık vaziyette olup sivri kemerlidir. Yunus Emre'nin yaşamış olduğu Anadolu Selçuklu Dönemini simgelemesi amacıyla sekizgen plan tipi kullanıldığı düşünülmektedir. Bununla birlikte bazı araştırmacılara göre Türkistan yıldızı Süleyman'ın Mührü, Davud Yıldızı ve Selçuklu yıldızı olarak adlandırılan sekiz köşeli yıldızın cennetin sekiz kapısı simgelediği (sekiz cennet ya da cennetin kapıları ise şöyle isimlendiriliyor: Dâri-celal, Dâri-karar, Dâri-selam, Cennetül huld, Cennetül mevâ, Cennetül adn, Cennetül Firdevs, Cennetü naim) bazılarına göre ise yerle gök arasındaki bağlantının geçiş evresini simgelediği, bazılarına göre ise sekiz ilkeyi simgelediği bu ilkeler; merhamet ve şefkat, sabretmek, doğruluk, sır tutmak, sadakat, fakirliğini ve acizliğini bilmek, cömertlik, Tanrıya şükretmek olarak sıralanmıştır. Türbenin orta aksında doğu batı doğrultusunda Yunus Emre'nin mermer sandukası yer almaktadır. Sandukanın üzerinde geleneksel bitki motifleri (palm, yaprak rumi, sarmal dallar) ile kakma yöntemi ile nakşedilmiştir. 1970 yılında yapılan türbe 1974 yılında ziyarete açılmıştır.

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
----	----------	--------	--------------

ORJİNAL KULLANIM: TÜRBE
BUGÜNKÜ KULLANIM: TÜRBE
ÖNERİLEN KULLANIM: TÜRBE

HAZIRLAYANLAR:

Pınar AKIN (Sanat Tarihçisi)

Tuğba TUĞCU (Mimar)

TARİH: 18.12.2023

KONTROL EDEN: Rahime K. KARAOĞLU MURAT

TARİH: 18.12.2023

Koruma Bölge Kurulu Müdürü

ESKİŞEHİR KÜLTÜR VARLIKLARINI
KORUMA BÖLGE KURULUNUN
21.12.2023 TARİH, 12159 SAYILI KARAR

EKİDİR.
ASLİ GİBİDİR.
Rahime K. KARAOĞLU MURAT
Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	
	RAPOR	RESTORASYON PROJESİ
	FOTOĞRAF	HARİTA
	RÖLÖVE PROJESİ	KROKİ
	KİTABE	VAKFIYE